

Jasnogórskie śluby narodu

t.: Prymas Polski, Stefan Kardynał Wyszyński (1901-1981)

m.: Maciej Jarosław Dąbrowa

28.03.2016 r.

Wiel—ka Bo—ga—Czło—wie—ka Mat—ko! Bo—gu—ro—dzi—co Dzie—wi—co, Bo—giem sła—wio—na Ma—ry—jo!

Kró—lo—wo świa—ta i Pol—ski Kró—lo—wo!

Gdy u—pły—wa—ją trzy wie—ki od ra—dos—ne—go dnia, w któ—rym zos—ta—łaś Kró—lo—wą Pol—ski,

o—to my, dzie—ci Na—ro—du Pol—skie—go i Two—je dzie—ci, krew z krwi Przodków na—szych, sta—je—my znów przed To—bą,

peł—ni tych sa—mych u—czuć mi—łoś—ci i na—dzie—i, ja—kie o—ży—wia—ły on—giś Oj—ców na—szych.

My, bis—ku—pi pol—scy i kró—lew—skie kap—łań—stwo, Lud na—by—ty zbaw—czą Krwią Sy—na Two—je—go,

przy—cho—dzi—my, Ma—ry—jo, znów do Tro—nu Twe—go, Poś—red—nicz—ko łask wszel—kich, Mat—ko Mi—ło—sier—dzia

i wszel—kie—go po—cie—sze—nia.

Przy—no—si—my do stóp Two—ich nie—po—ka—ła—nych ca—łe wie—ki na—szej Wiernoś—ci Bo—gu i Koś—cio—ło—wi

Chrys—tu—so—we—mu—wie—ki wier—noś—ci szczyt—ne—mu pos—łań—nic—twu Na—ro—du, o—my—te—go w wodach Chrztu świę—te—go.

Skła—da—my u stóp Two—ich się—bie sa—mych i wszystko, co ma—my: ro—dzi—ny na—sze, święty—nie i do—mos—twa,

za—go—ny pol—ne i warsz—ta—ty pra—cy, płu—gi, mło—ty i pió—ra, wszystkie wy—sił—ki myś—li na—szej, drgnienia serc

i po—ry—wy wo—li.

Sta-je-my przed To-bą peł-ni wdzięczności, żeś by-ła nam Dzie-wi-cą Wspomo-ży-ciel-ką wśród straszliwych klęsk
 ty-lu po-to-pów.

Sta-je-my przed To-bą peł-ni skru-chy, w po-czu-ciu wi-ny, że do-tąd nie wy-ko-na-liś-my ślu-bów
 i przy-rze-czeń Oj-ców na-szych.

Spoj-rzyj na nas, Pa-ni łas-ka-wa, o-kiem Mi-ło-sier-dzia Twe-go i wys-lu-chaj po-tęż-nych gło-sów,
 któ-re zgod-nym chórem rwą się ku To-bie z głę-bi serc wie-lo-mil-io-no-wych zas-tę-pów od-da-ne-go
 Ci Lu-du Bo-że-go.

Kró-lo-wo Pol-ski! Od-na-wia-my dziś ślu-by Przod-ków na-szych i Cie-bie za Pat-ron-kę na-szą
 i za Kró-lo-wą Na-ro-du pol-skie-go uz-na-je-my.

Za-rów-no się-bie sa-mych, jak i wszyst-kie zie-mie pol-skie i wysz-tek lud po-le-ca-my Two-jej szcze-gólnej
 o-pie-ce i o-bro-nie.

Wzy-wa-my po-kor-nie po-mo-cy i mi-ło-sier-dzia w wal-ce o do-cho-wa-nie Wier-noś-ci Bo-gu,
 Krzy-żo-wi i E-wan-gel-ii, Koś-cio-ło-wi świę-te-mu i je-go Pas-te-rzom, Oj-cyż-nie na-szej świę-tej,
 chrześ-ci-jań-skiej przed-niej stra-ży, Po-świę-co-nej Two-je-mu Ser-cu Nie-po-ka-la-ne-mu
 i Ser-cu Sy-na Twe-go.

Pom-nij, Mat-ko Dzie-wi-co, przed o-bli-czem Bo-ga, na od-da-ny To-bie Na-ród, któ-ry prag-nie na-dal po-zos-tać

Kró-les-twem Two-im, pod o-pie-ką naj-lep-sze-go Oj-ca wszys-tkich na-ro-dów zie-mi.

Przy-rze-ka-my u-czy-nić wszystko, co le-ży w naszej Mo-cy, a-by Pol-ska by-ła rze-czy-wis-tym kró-les-twem

Two-im i Two-je-go Sy-na, pod-da-nym cał-ko-wi-cie pod Two-je pa-no-wa-nie w ży-ciu na-szym o-so-bis-tym,

ro-dzin-nym, na-ro-do-wym i Spo-lecz-nym.

Lud odpowiada:

Kró-lo-wo Pol-ski, przy-rze-ka-my!

Mat-ko łas-ki Bo-żej! Przy-rze-ka-my Ci strzec w każ-dej du-szy Pols-kiej da-ru łas-ki, ja-ko źró-dła Bo-że-go ży-cia.

Prag-nie-my, a-by każ-dy z nas żył w łas-ce u-świę-ca-ją-cej i był świa-ty-nią Bo-ga, a-by ca-ły Na-ród żył bez grze-chu cięż-kie-go,

a-by stał się Do-mem Bo-żym i Bra-mą Nie-bios, dla po-ko-leń wę-dru-ją-cych po-przez Pol-ską zie-mię - pod prze-wo-dem

Koś-cio-ła ka-to-lic-kie-go - do Oj-czyz-ny wiecz-nej.

Lud odpowiada:

Kró-lo-wo Pol-ski, przy-rze-ka-my!

Świą-ta Bo-ża Ro-dzi-ciel-ko i Mat-ko Dob-rej Ra-dy! Przy-rze-ka-my Ci z o-czy-ma u-tkwio-ny-mi w Żó-bek Bet-le-jem-ski,

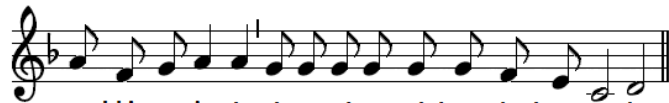
że od-tąd wszys-cy sta-nie-myna stra-ży bu-dzą-ce-go się ży-cia. Wal-czyć bę-dzie-my w o-bro-nie każ-de-go dziec-ka i każ-dej

ko-lys-ki, rów-nie męż-nie, jak Oj-co-wie na-si wal-czy-li o byt i wol-ność Na-ro-du, pła-cąc ob-fi-cie krwią własną. Go-to-wi jes-teś-

-my ra-czej śmierć po-nieść, a-ni-że-li za-dać śmierć bez-bron-nym. Dar ży-cia u-wa-żać bę-dzie-my za naj-więk-szą łas-kę Oj-ca

wszel-kie-go ży-cia i za naj-cen-niej-szy skarb Na-ro-du.

Lud odpowiada:

Kró-lo—wo Pol—ski, przy-rze—ka—my!

Mat-ko Chrys-tu-so-wa i Do-mie Zło-ty! Przy-rze-ka-my Ci stać na stra-ży nie-ro-zer-wal-noś-ci mał-żeń-stwa, bro-nić god-noś-ci

ko-bie-ty, Czu-wać na pro-gu o-gnis-ka do-mo-we-go, a-by przy nim ży-cie Po-la-ków by-ło bez-piecz-ne.

Przy-rze-ka-my Ci u-mac-niać w ro-dzi-nach kró-lo-wa-nie Sy-na Twe-go Je-zu-sa Chrys-tu-sa, bro-nić czci i-mie-nia Bo-że-go,

wszcze-piać w u-mys-ły i ser-ca dzie-ci du-cha E-wan-ge-lii i mi-łoś-ci ku To-bie, strzec pra-wa Bo-że-go, o-by-cza-jów chrześci-

jań-skich i oj-czyz-nych. Przy-rze-ka-my Ci wy-cho-wać mło-de po-ko-le-nie w wier-noś-ci Chrys-tu-so-wi, bro-nić je przed be-żoż-

nic-twem i zep-su-ciem i o—to-czyć czuj-ną o-pie-ką ro-dzi-ciel-ską.

Lud odpowiada:

Kró-lo—wo Pol—ski. przv-rze—ka—mv!

Zwier-ciad-ło Spra-wied-li-woś-ci! Wsłu-chu-jąc się w od-wiecz-ne Tęsk-no-ty Na-ro-du, przy-rze-ka-my Ci kro-czyć za Słoń-cem

Spra-wied-li-woś-ci, Chrys-tu-sem, Bo-giem na-szym.

Przy-rze-ka-my u-sil-nie pra-co-wać nad tym, a-by w Oj-czyż-nie na-szej wszyst-kie dzie-ci Na-ro-du ży-ły w mi-łoś-ci i spra-wied-

-li-woś-ci, w zgo-dzie i po-ko-ju, a-by wśród nas nie by-ło nie-na-wiś-ci, prze-mo-cy i wy-zys-ku.

Przy-rze-ka-my dzie-lić się mię-dzy so-bą o-cho-t-nie plo-na-mi zie-mi i o-wo-ca-mi pra-cy, a-by pod wspól-nym da-chem

do-mos-twa na-sze-go nie by-ło głod-nych, bez-dom-nych i pfa-czą-cych.

Lud odpowiada:

Kró-lo-wo Pol-ski, przy-rze-ka-my!

Zwy-cięs-ka Pa-ni Jas-no-górs-ka! Przy-rze-ka-my sto-czyć pod Two-im sztan-da-rem naj-święt-szy i naj-cięż-szy bój z na-szy-mi

wa-da-mi na-ro-do-wy-mi.

Przy-rze-ka-my wy-po-wie-dzieć wal-kę le-nist-wu i lek-ko-myśl-noś-ci, mar-no-traws-twu, pi-jańs-twu, roz-wiąz-łoś-ci.

Przy-rze-ka-my zdo-by-wać cno-ty: wier-noś-ci i su-mien-noś-ci, pra-co-wi-toś-ci, osz-częd-noś-ci, wy-rze-cze-nia się się-bie

i wza-jem-ne-go po-sza-no-wa-nia, mi-łoś-ci i spra-wied-li-woś-ci spo-łecznej.

Lud odpowiada:

Kró-lo-wo Pol-ski, przy-rze-ka-my!

Kró-lo-wo Pol-ski! Po-na-wia-my ślu-by Oj-ców na-szych i przy-rze-ka-my, że z wiel-ką u-sil-noś-cią u-mac-niać i sze-rzyć

bę-dzie-my w ser-cach na-szych i w Pol-skiej zie-mi cześć Two-ją i na-bo-żeń-stwo do Cie-bie, Bo-gu-ro-dzi-co Dzie-wi-co,

wsła-wio-na w ty-lu świę-ty-niach na-szych, a szcze-gól-nie w Twej Jas-no-gór-skiej Sto-li-cy.

Od-da-je-my To-bie szcze-gól-nym ak-tem mi-łoś-ci każ-dy pol-ski dom i każ-de pol-skie ser-ce, a-by chwa-ła Two-ja nie

u-sta-wa-ła w us-tach na-szych dnia każ-de-go, a zwlasz-cza w dni Two-ich święt.

Przy-rze-ka-my iść w śla-dy Two-ich cnót, Mat-ko Dzie-wi-co i Pan-no Wier-na, i z Two-ją po-mo-cą wpro-wa-dzać

w ży-cie na-sze przy-rze-cze-nia.

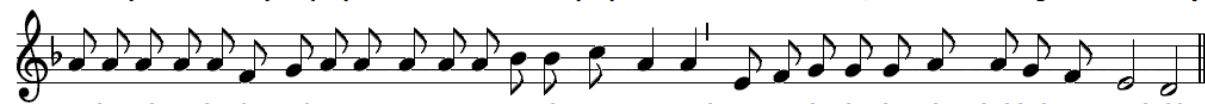

Lud odpowiada:

Kró-lo—wo Pol—ski, przy-rze—ka—my!

W wy-ko-na-niu tych przy-rze-czeń wi-dzi-my ży-we Wo-tum Na-ro-du, mil-sze Ci od grani-tów i brą-zów. Niech nas

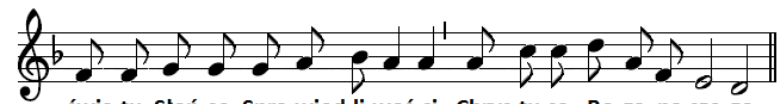
zo-bo-wią-zu-ją do god-ne-go przy-go-to-wa-nia serc na-szych na Ty-siąc-le-cie Chrześ-ci-jańs-twa Pol-ski.

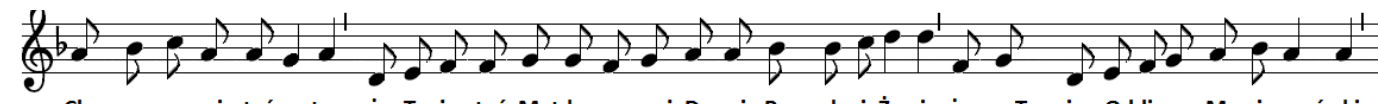
W prze-de-dniu Ty-siąc-le-cia Chrztu Na-ro-du na-sze-go chce-my pa-mię-tać o tym, że Ty pierw-sza wys-pie-wa-łaś na-ro-dom

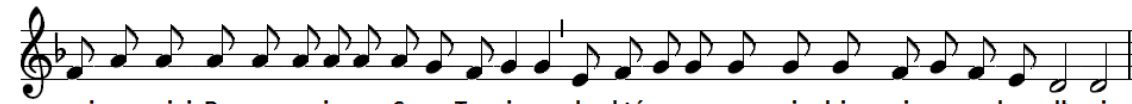
hymn wyz-wo-le-nia z nie-wo-li i grze-chu; że Ty pierw-sza sta-nę-łaś w o-bro-nie ma-lucz-kich i łak-ną-cych, i o-ka-za-łaś

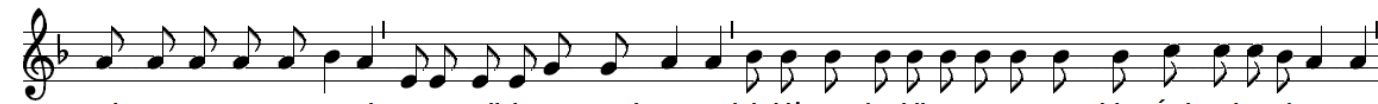
świa-tu Słoń-ce Spra-wied-li-wość-ci, Chrys-tu-sa, Bo-ga na-sze-go.

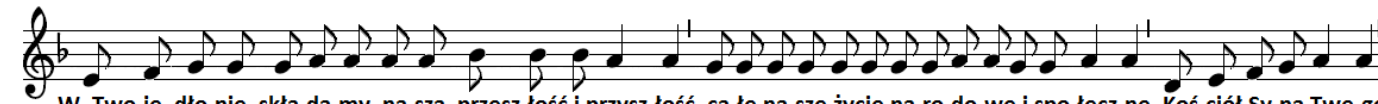
Chce-my pa-mię-tać o tym, że Ty jes-teś Mat-ką na-szej Dro-gi, Praw-dy i Ży-cia, że w Two-im O-bli-czu Ma-cie-rzyń-skim

naj-pew-niej Roz-poz-na-je-my Sy-na Two-je-go, ku któ-re-mu nas wie-dziesz nie-za-wod-ną dło-nią.

Przyjm na-sze przy-rze-cze-nia, u-moc-nij je w ser-cach na-szych i złóż przed O-bli-cze Bo-ga w Tró-jcy Świę-tej Je-dy-ne-go.

W Two-je dło-nie skła-da-my na-szą przesz-łość i przysz-łość, ca-te na-sze życie na-ro-do-we i spo-łecz-ne, Kość-ciół Sy-na Tve-go

i wszyst-ko, co mi-łu-je-my w Bo-gu.

Pro-wadź nas po-przez pod-da-ną Ci zie-mię Pol-ską do bram Oj-czyz-ny Nie-bies-kiej. A na pro-gu no-we-go ży-cia

sa-ma o-każ nam Je-zu-sa, bło-gos-ła-wio-ny O-woc ży-wo-ta Two-je-go. A—men.